

Μονή Δήμιοβας: σε κατάφυτο, πανέμορφο τοπίο, όπου ευδοκιμεί ο κρόκος

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Η Ιερά Μονή Παναγίας Δήμιοβας ή Δημιόβης, αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου, είναι ένα όμορφο μοναστήρι που βρίσκεται δυτικά του κεντρικού Ταυγέτου, επάνω από το χωριό Γιάννιτσα, σε μία κατάφυτη τοποθεσία.

Θα ακούσεις διάφορες παραλλαγές του ονόματός της: Τίνοβα, Τίμιοβα, Ντίμιοβα, Ντιμόνοβο κι Ντιμάνοβο, που μαρτυρούν ξενική προέλευση. Πράγματι, το όνομα «Δήμιοβα» στα σλαβικά σημαίνει κροκοτόπι, μέρος δηλαδή όπου φυτρώνει το βολβώδες φυτό κρόκος, το οποίο συναντάμε μέχρι και σήμερα την άνοιξη στο δάσος του μοναστηριού.

Η Μονή υπολογίζεται ότι χτίστηκε κατά τις πρώτες δεκαετίες του 17ου αιώνα, μαρτυρείται όμως η ύπαρξη του ναού της ήδη από τον 15ο αιώνα, καθώς αναφέρεται ότι πυρπολήθηκε από τους Τούρκους το 1463, κατά τον Τουρκοενετικό πόλεμο. Αυτή ήταν και η πρώτη από μία σειρά καταστροφών που ανά τους αιώνες έπληξαν τη Μονή: το 1770, κατά τα Ορλωφικά, υπέστη μεγάλες ζημιές όταν οι Ρώσοι αξιωματικοί Αλέξιος και Θεόδωρος Ορλώφ έφτασαν στην Πελοπόννησο για να κηρύξουν την επανάσταση κατά των Τούρκων, η προσπάθειά τους όμως κατέληξε σε τραγωδία, με πολλές απώλειες και καταστροφές από τις οποίες δεν γλίτωσε ούτε η Μονή Δήμιοβας. Τα σημάδια της επίθεσης αυτής είναι ακόμα εμφανή στο εσωτερικό του ναού. Η μονή απειλήθηκε και κατά τη Γερμανική κατοχή, ενώ το 1948 υπέστη ζημιές από φωτιά που έβαλαν άγνωστοι.

Το καθολικό της Μονής, σύμφωνα με την επιγραφή εντός του, αγιογραφήθηκε το 1663. Εδώ φυλάσσεται η πολύτιμη εικόνα της Παναγίας της Δημιοβίτισσας, η οποία από κάποιους χρονολογείται στον 8ο ή 9ο αιώνα, την περίοδο δηλαδή της Εικονομαχίας, και κατατάσσεται στον τύπο της «Γλυκοφιλούσης», ενώ άλλοι τη θεωρούν μεταγενέστερη, του 16ου - 17ου αιώνα, και την κατατάσσουν στον τύπο της «Ελεούσης». Η εικόνα αυτή θεωρείται θαυματουργή. Ενδιαφέρον επίσης παρουσιάζει το ξυλόγλυπτο τέμπλο του ναού, έργο του Ανδρέου Κορωναίου Αναγνώστη, που χρονολογείται στο 1773 και φαίνεται ότι αντικατέστησε παλαιότερο τέμπλο που καταστράφηκε, καθώς οι εικόνες του φαίνονται παλαιότερες και φέρουν ίχνη φωτιάς.

Η Μονή ξεκίνησε τη λειτουργία της ως ανδρική, από το 1960 όμως έχει μετατραπεί σε γυναικεία. Γιορτάζει στις 15 Αυγούστου, ενώ στις 3 Σεπτεμβρίου κάθε χρόνο πραγματοποιείται η τελετουργική κάθοδος της εικόνας της Παναγίας από τη Μονή στον Ελαιώνα, ύστερα από πορεία 13 χιλιομέτρων, με συνοδεία πολλών πιστών. Μετά τη λιτάνευσή της εναποτίθεται στον Ιερό Ναό των Γιαννιτσαίκων, όπου εκτίθεται σε προσκύνημα μέχρι τις 13 Σεπτεμβρίου. Η συνήθεια αυτή ανάγεται στο 1843, που έγινε για πρώτη φορά προκειμένου να απαλλαγούν οι κάτοικοι της περιοχής από ασθένειες και επιδημίες.

Πηγή : mythicalpeloponnese.gr